

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. januara 2014. god.
Br.ref.:RK535/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI61/13

Podnosilac

Blerim Shabi

Ocena ustavnosti
odluke Pkl. br. 119/2012 Vrhovnog suda Kosovo,
od 21. decembra 2012. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Blerim Shabi, stanovnik Peći. Njega zastupa advokat g. Isa Osdautaj iz Dečana.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog suda, Pkl. br. 119/2012, od 21. decembra 2012. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva navodi da je gorenavedena odluka povredila njegova prava garantovana Ustavom, odnosno član 21. [Opšta načela], član 23. [Ljudsko dostojanstvo], član 24. [Jednakost pred Zakonom], član 30. [Prava optuženog] i član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]. Podnosilac zahteva, takođe, navodi povredu Evropske konvencije o ljudskim pravima u celosti.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56, stavu 2. Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 22. aprila 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
6. Dana 25. aprila 2013. god., podnosilac je podneo Sudu popunjen obrazac zahteva i kopije sudskih odluka u njegovom predmetu.
7. Dana 29. aprila 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 10. maja 2013. god., Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova da je pokrenut postupak ispitivanja ustavnosti presuda po predmetu br. KI 61/13.
9. Dana 18. novembra 2013. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu za neprihvatljivost zahteva.

Činjenice slučaja

10. Iz spisa proizilazi da je 15. oktobra 2009. god., oko 20:30 časova, došlo do fizičkog obračuna ili "tuče" u okolini Peći, u kojoj su bili uključeni podnosilac zahteva i nekoliko drugih osoba. Jedna osoba je umrla na licu mesta, kao rezultat povreda zadobijenih od noža.
11. Dana 15. oktobra 2009. god., podnosilac zahteva je uhapšen i smešten u pritvor. Nakon toga, podnosilac zahteva je optužen za krivično delo ubistvo i predmet je prenet Okružnom sudu u Prizrenu.

12. Dana 15. jula 2011. god., Okružni sud u Prizrenu (P. br. 59/2010) je proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo ubistvo iz člana 146. Krivičnog zakona Kosova i osudio ga na 15 godina zatvora. Podnosilac zahteva je bio odsutan kada je presuda izrečena, ali njegov pravni zastupnik je bio prisutan.
13. U svojoj odluci, Okružni sud je dalje parafrazirao iz izveštaja sudsko-medicinskog veštaka: *“Prema autopsiji i opisu, postoje dve ubodne rane, ubodi sa zadnje strane tela - pravac od pozadi ka napred i odozgo - nadole, s desna - na levo. Sa takvim zadobijenim povredama, pokojni, kada je zadobio povrede, nije imao mogućnosti da istraje dalje, a ni da napada.”*
14. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Vrhovnom sudu protiv ove presude. Podnosilac zahteva je tražio od Vrhovnog suda ili da ga oslobodi od optužbe za ubistvo ili da vrati predmet na ponovno suđenje Okružnom sudu. Podnosilac zahteva navodi da je prvostepeni sud izvršio povredu Krivičnog zakona i postupka i da je njegovo utvrđivanje činjenica bilo pogrešno i nepotpuno. Podnosilac zahteva je posebno naglasio da njegove povrede nastale za vreme tuče u Peći, nisu uzete u obzir od strane Okružnog suda. Podnosilac zahteva je, takođe, tražio da bude prisutan tokom saslušanja u Vrhovnom sudu i izjavio je da nije bio prisutan kada su presuda i kazna bile izrečene od strane prvostepenog suda.
15. Dana 08. februara 2012. god., Vrhovni sud (Ap. br. 446/2011) je proglasio žalbu podnosioca zahteva neosnovanom i potvrdio je odluku Okružnog suda (P. br. 59/2010). Podnosilac zahteva i njegov pravni zastupnik su bili prisutni na saslušanju održanom pred žalbenim većem Vrhovnog suda. U svojoj odluci, Vrhovni sud je naširoko razmotrio činjenice i zakon u ovom predmetu, kao i posebne žalbene osnove podnete od strane podnosioca zahteva.
16. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv ove odluke. On je naveo bitne povrede krivičnog zakona i postupka. On je ponovo naveo da njegove povrede nisu uzete u obzir od strane sudova. On se takođe izričito pozvao na činjenicu da ga je prvostepeni sud osudio veoma dugom kaznom zatvora bez njegovog prisustva na sudu, uprkos činjenici da je doveden sa svog mesta u pritvoru u Peći u sud u Prizrenu mnogo puta ranije kako bi prisustvovao suđenju.
17. Dana 21. decembra 2012. god., Vrhovni sud (Pkl. br. 119/2012) je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan. U svojoj odluci, Vrhovni sud je razmotrio ocenu činjenica predmeta datih od strane prvostepenog i drugostepenog suda. Vrhovni sud je takođe ocenio da podnosilac zahteva nije postupio u samoodbrani i našao da sudovi nisu izvršili povrede krivičnog procesnog prava. Vrhovni sud se nije bavio pitanjem odsustva podnosioca prilikom izricanja kazne od strane prvostepenog suda.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi da su Okružni i Vrhovni sud u vezi sa žalbom, povredili njegova prava kao optuženog i njegova prava na pravično i nepristrasno suđenje

garantovano članom 31. Ustava, posebno zato što podnosilac zahteva nije bio prisutan u Okružnom sudu kada je izrečena kazna i osuda.

19. Podnosilac zahteva tvrdi da nije nikad primio od Okružnog suda kopiju digitalnog snimka suđenja koji je pismom dva puta tražio. On tvrdi da je ovo odbijanje pristupa digitalnom snimku povredilo njegova prava kao optuženog, kao i njegova prava na jednaku zaštitu svojih prava u postupcima pred sudovima, kao što je garantovano članom 31. (1) Ustava.
20. Podnosilac zahteva, takođe, tvrdi da kako Okružni, tako i Vrhovni sud u vezi sa žalbom, nisu uzeli u obzir povrede koje je on zadobio tokom tuče u Peći i uticaj ovih povreda na njegovu sposobnost da izvrši ubistvo za koje je on osuđen. Podnosilac zahteva tvrdi da njegove povrede nisu jednako tretirane od strane sudova u odnosu na povrede žrtve i povrede drugih učesnika u tuči i da je ovo povredilo njegovo pravo na jednaku zaštitu, kao što je garantovano članom 24. Ustava.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Kao prvo, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.

22. Član 113. Ustava utvrđuje opšti okvir zakonskih uslova da bi zahtev bio prihvatljiv. On utvrđuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

23. Član 48. Zakona o Ustavnom sudu, takođe, utvrđuje da:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

24. Pored toga, pravilo 36. (2) Poslovníka predviđa da:

“Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) [...]da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...], ili

(d) [...] da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju;”

25. Sud primećuje da je podnosilac pokrenuo svoje argumente pred Vrhovnim sudom u vezi sa njegovim odsustvom u sudu kada je Okružni sud izrekao kaznu i presudu. Sud, takođe, primećuje da je podnosilac zahteva pokrenuo pitanje činjenične ocene njegovih povreda tokom žalbenog postupka i u postupku za zaštitu zakonitosti.
26. Stoga, Sud zaključuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju u vezi sa svojim tvrdnjama, ne samo formalno, već i suštinski.
27. Međutim, Ustavni sud ponavlja da nije njegova dužnost u skladu sa Ustavom da postupa kao žalbeni sud ili sud četvrtog stepena, u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, Avdyli protiv Vrhovnog suda Kosova, KI 13/09, 18. jun 2010. god.; vidi, *mutatis mutandis* García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava 1999-1).
28. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na takav način i postupci uopšte, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, *inter alia*, Evropska komisija za ljudska prava, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, 10. jul 1991. god.).
29. U ovom slučaju, podnosiocu zahteva je pruženo dovoljno mogućnosti da predstavi svoj slučaj i da ospori tumačenje činjenica i zakona koje je on smatrao pogrešnim, kako pred Vrhovnim sudom u žalbenom postupku, tako i u postupcima za zaštitu zakonitosti.
30. Sud primećuje da se tekst odluke Vrhovnog suda u vezi sa njegovom žalbom i tekst odluke Vrhovnog suda u vezi sa njegovim zahtevom za zaštitu zakonitosti, ne pozivaju izričito na odsustvo podnosioca zahteva u Okružnom sudu kada je njegova kazna i presuda izrečena.
31. Sud, međutim, primećuje da je podnosilac zahteva bio prisutan tokom drugih sednica pred Okružnim sudom, kao i na prethodnim suđenjima pred Vrhovnim sudom u vezi sa njegovom žalbom. Štaviše, pravni zastupnik podnosioca zahteva je bio prisutan na suđenju kada su njegova kazna i presuda bile izrečene.
32. U ovim okolnostima, Sud nalazi da se zbog odsustva podnosioca zahteva na suđenjima kada je izrečena njegova kazna i presuda, ne može reći da je povređeno njegovo pravo na pravično suđenje.
33. Što se tiče navodnog odbijanja da se pravnom zastupniku podnosioca zahteva obezbedi kopija digitalnog snimka njegovog suđenja, iz podnesaka koje je podnosilac podneo Vrhovnom sudu i prema detaljnoj odluci Vrhovnog suda u

vezi sa žalbom, proizilazi da je podnosilac zahteva bio prisutan tokom suđenja njegovog predmeta i da je bio zastupljen od strane advokata tokom postupka.

34. U ovim okolnostima, Sud nalazi da pravo podnosioca zahteva na odgovarajuća sredstva za pripremu i sprovođenje svoje odbrane, kao što je garantovano članom 30. (3) Ustava, je dovoljno ispunjeno od strane sudova, bez obzira na to da li je digitalni snimak bio na raspolaganju podnosiocu zahteva.
35. Što se tiče navodnog propusta redovnih sudova da uzmu u obzir fizičke povrede podnosioca zahteva zadobijene u gorepomenutoj tuči prilikom ocenjivanja njegove odgovornost za smrt žrtve, Sud smatra da je Vrhovni sud u postupcima za zaštitu zakonitosti izričito odbio argument da je podnosilac zahteva mogao da deluje u samoodbrani.
36. Što se tiče navodnog propusta sudova da pravično procene radnje drugih strana u događaju, kako počinjene protiv podnosioca, tako i faktore koji su doprineli smrti žrtve, Ustavni sud nalazi da je van delokruga nadležnosti Ustavnog suda da razmatra na osnovu člana 113. (7) Ustava, kao što je gore navedeno u stavovima 28. i 29.
37. Pošto je razmotrio sve krivične postupke u celosti, Ustavni sud nije našao da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLJP, zahtev br. 17064/06, 30. jun 2009. god.).
38. Sud smatra da ne postoji ništa u zahtevu što ukazuje da su suđenja bila pristrasna ili da su postupci bili nepravični. Sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može da mu služi kao argumentovan zahtev za povredu člana 31. Ustava (vidi Memetović protiv Vrhovnog suda Kosovo, KI 50/10, rešenje od 21. marta 2011. god.; vidi, *mutatis mutandis* Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, ESLJP zahtev br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. god.).
39. Na osnovu ovih razmatranja, Sud nalazi da podnosilac zahteva nije bio žrtva uskraćivanja jednake sudske zaštite njegovih prava.
40. Stoga, Ustavni sud nalazi da navodi podnosioca nisu potkrepljeni i treba da se odbiju kao očigledno neosnovani.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 48. Zakona, i pravilom 36. (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 18. novembra 2013. godine, je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani